

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. M. G., a 2./E. G.**, proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, pracovisko Žilina**, o preskúmanie rozhodnutia vo veci preplatku na neprávom vyplatenej dávke sociálnej pomoci, na dovolanie žalobcov v 1. a 2. rade proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 04. septembra 2007 č. k. 7Sžso 25/2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e**.

Účastníci **n e m a j ú** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom zo 4. septembra 2007 č. k. 7Sžso 25/2007 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 20. marca 2007 č. k. 13S 87/2006-34. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne rozhodol, keď zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 24. augusta 2006 č. k. 2006/02017 vo veci povinnosti vrátiť preplatok na preddavkovo poskytovanej dávke sociálnej pomoci vo výške 38 500,-Sk, lebo jeho právne závery považoval za správne.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia v 1. a 2. rade podanie, oznámené ako dovolanie, v ktorom poukázali na nesprávny postup súdov a domáhali sa zrušenia ich nesprávnych rozhodnutí, lebo súdy sa vecne nezaoberali ich námietkami v konaní.

Žalovaný žiadal dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). To platí aj vo veciach správneho súdnictva. V týchto prípadoch je však dovolanie prípustné iba vo veciach, uvedených v § 236 až § 239 O.s.p. v spojení s § 250s ods. 1 a 2 O.s.p.

V konaní v horeuvedenej veci o takýto prípad nešlo, lebo žalobcovia v 1. a 2. rade sa domáhali preskúmania právoplatného rozhodnutia odvolacieho súdu v inej ako v dôchodkovej veci v zmysle § 250s ods. 1 O.s.p. a Najvyšší súd SR ako súd dovolací nemá v takejto veci právomoc konať.

Najvyšší súd preto s poukazom na § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci zastavil, lebo právomoc konať vo veci samej nemal.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, lebo konanie bolo zastavené (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p.).

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. decembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková